

L'ESPORTIU

Futbol Rússia 2018

Comença l'espectacle de la copa del món

Hierro substitueix Lopetegui, fulminat com a seleccionador espanyol

EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIJOUS • 14 de juny del 2018. Any XLIII. Núm. 14667 - AVUI / Any XL. Núm. 13537 - EL PUNT

EUROPA-MÓN

P24-25

Màxim, el breu

FUGAÇ • L'evidència que Màxim Huerta va defraudar Hisenda el converteix en el ministre més efímer que ha tingut mai un govern espanyol

DIMISSION • El fitxatge de Sánchez plega defensant la seva innocència i és substituït per José Guirao, gestor cultural i especialista en art

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-7

El fiscal anticorrupció José Grinda, al centre, ahir al matí a punt d'entrar a l'ajuntament de Girona ■ EL PUNT AVUI

Els escorcolls no s'aturen

Anticorrupció irromp als ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià de Ter pel cas Agissa, previ avís als mitjans, buscant dades públiques

Europa-Món

P25

Urdangarin, dilluns a la presó a tot estirar

Té quatre dies per escollir el centre

Nacional

P13

Les mestres de la Seu no van incitar a l'odi per l'1-O

Nacional

P10

Bèlgica estudiarà si Puigdemont va ser espiat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Vicent Partal

La vinyeta

Fer

Escorcolls intolerables

El fotoperiodista Jordi Borràs va fer pública ahir en una piulada una conversa que crec que, més o menys, la vàrem tenir despús-ahir en totes les redaccions del país. A VilaWeb en vàrem parlar, tot fent broma, dilluns a la nit: "Demà hi haurà la sentència del cas Urdangarin, així que a veure on entra la Guàrdia Civil..." I la Guàrdia Civil efectivament va entrar. Puntualment uns minuts abans que se sabés la sentència que hauria de portar a presó el gendre de Juan Carlos, el cunyat de Felipe, el marit de Cristina. Van entrar ni més ni menys que a l'oficina de la vicepresidència, d'on es van endur detingut unes hores el cap del gabinet tècnic, a Media-pro, d'on Jaume Roures els va dir adéu amb paraules tan enceses com justes, a l'Idescat, d'on es van endur una altra persona, i al CTTI, on els darrers mesos han entrat les forces espanyoles en 28 ocasions. Sí, en 28, si no és que m'he descomptat i encara en són més.

El resultat final de l'operació no interessa ningú però tot indica que ha estat zero. Com era lògic, per una altra banda. Els guàrdies civils en teoria buscaven informació sobre el referèndum d'autodeterminació. Però han passat ja set mesos d'aquest. I no només això: durant gairebé mig any tots els departaments de la Generalitat han estat, literalment, en mans del govern espanyol. La Moncloa tenia les claus de tot, els passwords de tot i l'accés fins a la darrera de les màquines. Què caram, doncs, anaven a fer ahir? Què volien trobar ara que no hagueren pogut trobar abans?

Anaven a tancar l'escàndol Urdangarin, com la majoria de periodistes de Barcelona esperàvem? Sí, segurament, és l'explicació més senzilla. Alguns polítics ja s'hi van referir en aquest sentit i fins i tot en pla burleta. L'alternativa, que anaven a aquestes altures a buscar noves proves, és literalment impossible de sostenir.

El problema, però, és que tot plegat no és cap broma. El problema és que van entrar-hi, amb tota la seua prepotència, amenaçant servidors públics que no han fet res ni tenen res a amagar. Emportant-se durant unes hores un treballador de la Generalitat a les seues dependències. I no tenim dret a fer burla, d'una agressió tan continuada i permanent contra la llibertat de la gent. Ja ho sé que entraven en funció de policia judicial i a les ordres, per tant, d'un jutge. Però cal remarcar que aquesta era la primera entrada d'aquest estil amb el govern socialista manant a Madrid. Ho dic perquè no es nota res de res. Cap diferència.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Divins i humans

L'autobús ens ve a buscar de bon matí per traslladar-nos a l'aeroport on hem d'agafar l'avió de tornada. Hi arribem, fem cua davant els taulells, i quan presentem el bitllet ens diuen que l'avió surt d'un aeroport que no és aquell. La guia de l'agència truca al xòfer de l'autobús perquè torni. L'aeroport bo és a molts quilòmetres, passats tots els embussos de les autopistes que envolten Moscou. Quan hi som, l'avió acaba de tancar portes. La guia fa gestions. L'observació és inquietant: "Els hem de treure de Rússia avui mateix perquè demà els caduca el visat." Localitzen un altre avió que surt cap a Barcelona. És a la una de la matinada i en un tercer aeroport. Ahir a aquesta hora visitàvem les atraccions estalinistes de les estacions del metro de Moscou. Avui el dediquem als aeroports.

La taquillera del metro va trigar cinc minuts de rellotge per despatxar quatre bitllets. Era la tarda de diumenge. Els dies feiners, en hora punta, la parsimònia és la mateixa? Els pròxims dies Rússia acollirà els mundials del futbol. S'hi espera molta gent,

“Els russos fan difícil el Mundial de futbol d'aquests dies

alguna d'exquisida, exigent i impacient. Als restaurants demanes quatre plats i te'n porten tres. Demanes tres begudes i no arriben. No s'hi pot discutir: ningú no parla res que no sigui rus, o un anglès molt precari. Una nit, una colla de setze vam sol·licitar quatre taxis perquè ens duguessin del centre de Moscou a l'embarcador on teníem el vaixell del creuer. Un taxi va acabar la gasolina a mig recorregut i el conductor va haver d'anar a proveir-se'n amb una garrafeta. Aquest taxi i dos més van aturar-se tan lluny de l'embarcador que per arribar-hi els passatgers van haver de travessar a peu un bos-

quet sense llum. Tres taxistes van cobrar entre set-cents i nou-cents rubles. "Són pirates", va dir el que en va demanar tres mil.

A l'aeroport de la una de la matinada, el policia que controla els passaports amb minuciositat soviètica i lentitud de taquillera del metro observa una màcula al document d'un dels nostres. Crida a un superior, que se l'emporta a un despatx. En sortirà al cap de vint minuts, però d'entrada li han dit: "Vostè avui no volarà."

L'avió que ens havia de recollir a la una arriba de Barcelona cap a les dues. Entre els passatgers que en surten hi ha una dona rodona, vestida de fosc i amb els cabells molt negres, que va amb cadira de rodes. Un seguici en té cura. Un empleat pretén que baixi unes escales per anar a recollir les maletes. Una acompanyant diu: "Acordamos que la diva no baja escaleras ni recoge maletas." L'al·ludida crida: "La diva exige una sala VIP." Mil tràmits, i hi accedeixen. Quan em passa pel costat veig que la diva és Montserrat Caballé. Aquests dies es reuniran a Rússia molts divins i humans.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/5uu7vf>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Ridículs

Ni la república més bananera afronta el mundial de futbol com ho fa Espanya. Entre ells s'han encarregat de desestabilitzar la roja. Ara que per primer cop l'Ajuntament de Barcelona ha donat permís per muntar una pantalla gegant per seguir la selecció espanyola des d'un recinte públic...

Ni la monarquia més absolutista s'enfronta a un descrèdit tan gran com l'espanyola per la corrupció, que ja va fer caure el rei Joan Carles I i que ara farà que el gendre Iñaki Urdangarin entri a la presó, després que la justícia se les ha empescat per sentenciar la infanta Cristina com a només beneficiària del delictes fiscal del marit. Què deuen pensar les dones dels principals condemnats pel finançament il·legal del PP, que van ser condemnades per haver-se lucrats? La dona de Bárcenas, per exemple, va ser considerada culpable pel Tribunal Suprem, bàsica-

“Borrell no tem l'autodestrucció de l'Estat per 'la roja', Urdangarin o el ministre tuit? Les crisis, se les fan ells

ment pels delictes comesos pel seu espòs. No va tenir un fiscal que actués gairebé més com a defensor com va fer el de Palma amb la infanta.

Ni el president més frívol hauria triat Màxim Huerta com a ministre. L'extertulià d'Ana Rosa Quintana va defraudar hisenda i se'n vantava a les

xarxes socials. Ja havia regularitzat la seva situació, després de declarar com a rendes personals el que guanyava com a activitat professional. I ahir va haver de regularitzar-lo també Pedro Sánchez, fent-lo dimitir. Podem i el PP s'afanyaven a demanar-ne el cap, mentre que Ciutadans encara esperava sentir-ne les explicacions. Els de Rivera estan encara desorientats pels efectes de la moció. Sánchez no podia mantenir un defraudador en un govern que ve a substituir el dels corruptes, no fos cas que esdevingués un risc per a la convivència.

Les crisis, doncs, ja se les fabriquen ells mateixos i no cal que s'inventin amenaces a la convivència a Catalunya per mirar d'afermar un estat espanyol que continua trontollant per ell mateix. Això sí, sempre quedarà algun escorcoll per fer a Catalunya per mirar de desviar l'atenció o per recordar que, de corrupció, n'hi ha a tot arreu.

De reüll

Pepa Masó

Casualitats sospitoses

Sembla que s'esta convertint en un costum. El Suprem confirma la condemna a presó d'Iñaki Urdangarin, cunyat del rei d'Espanya, i paral·lelament la Guàrdia Civil escorcolla, per enèsima vegada, la seu de vicepresidència, el CTTI i Mediapro en el marc de la investigació de l'1-O. El ja condemnat es trasllada de Suïssa al jutjat de Palma per rebre la notificació judicial de la condemna i la Guàrdia Civil escorcolla de nou l'Ajuntament de Girona en el marc de la investigació d'Aigües de Girona. Novament una actuació policial, per

Intenten tapar l'impacte mediàtic de la corrupció a cop d'escorcolls

ordre judicial, intenta tapar (s'ha de dir que sense aconseguir-ho) l'impacte mediàtic d'un flagrant cas de corrupció que afecta el cap de l'Estat. Ja va passar el 24 de maig quan es va fer pública la sentència del cas Gürtel –que condemnava Bárcenas a 33 anys de presó i donava per fet el finançament del

PP a títol lucratiu–, que centenars de guàrdies civils van protagonitzar un espectacular desplegament arreu del país en el marc d'una investigació pel desviament de dos milions d'euros de subvencions de la Diputació de Barcelona. Aquestes diguem-ne casualitats, s'han repetit ens els darrers anys descaradament. I per molt que s'entestin a assegurar que són això, casualitats, no hi ha qui s'ho cregui. Quantes vegades han entrat en seus del govern buscant proves sobre l'1-O? N'hem perdut el compte. No tenien el control del govern des de l'octubre? Casualitats sospitoses i patètiques.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE CULTURA

Màxim Huerta

Dimissió forçada

Es pot sostenir que el nou ministre de Cultura està al dia amb Hisenda, però no que Pedro Sánchez no tingués un candidat més net per al seu govern, sobretot quan va ser per fer net de corrupció que va aconseguir fer fora Rajoy i el PP de La Moncloa. El ministre no volia dimitir, però l'han obligat a fer-ho.

PRESIDENT DEL REIAL MADRID

Florentino Pérez

Interessos particulars

Acostumat a aconseguir el que vol al preu que sigui i a costa del que calgui, el president del Madrid ha fitxat al seleccionador espanyol de futbol, Julen Lopetegui, a dos dies del Mundial i ho ha anunciat de forma unilateral, trepitjant la federació i la selecció i dinamitant la candidatura espanyola al mundial.

POETA

Gerard Vila

Poesia inèdita

El barceloní Gerard Vila ha guanyat el 54è premi Amadeu Oller de poesia amb l'obra *Pla de fuga per castells de ferro*. El premi, instituït en memòria del malaguanyat Amadeu Oller, es destina a poetes inèdits en llengua catalana que no superin els 30 anys.

EDITORIAL

Urdangarin o la corrupció reial

La sentència ferma del Tribunal Suprem sobre el cas Noos, que condemna entre d'altres el marit de la infanta Cristina i cunyat del rei Felip VI, Iñaki Urdangarin, a cinc anys i deu mesos de presó per malversació, prevaricació, frau, delictes fiscals i tràfic d'influències, constata amb claredat la relació de la monarquia amb la corrupció, entesa com la disposició de diner públic per al seu enriquiment personal. La sentència descriu el govern balear com un ens a plena disposició del que proposés i en les condicions que ho proposés el condemnat fent valer la seva doble condició de membre de la casa reial i empresari.

La casa reial i l'Estat no han aconseguit mantenir la monarquia al marge d'aquest escàndol, tot i que ho han intentat per tots els mitjans possibles; des de plantejar el divorci de Cristina i Urdangarin, fins a l'abdicació del rei Joan Carles, passant per apartar la infanta i la seva família de la casa reial i de l'agenda institucional, revocar-los el títol de ducs de Palma, utilitzar el fiscal del cas com a inesperat defensor de la infanta, pressionar el jutge perquè no l'acusés o enviar-los lluny de l'Estat i del focus públic. Malgrat tots els tallafocs, la institució n'ha sortit socarrimada.

La justícia, dotze anys després, ha acabat arribant a un membre de la família reial espanyola, però no es pot dir que la justícia espanyola tracti tothom igual. Els presos polítics catalans compleixen condemna fa mesos sense judici ni sentència, i fa pocs dies la policia va anar a buscar els joves d'Altsasu a casa seva sense esperar que es presentessin al centre penitenciari. Urdangarin, en canvi, fins i tot pot marxar del país, a Suïssa, i presentar-se dilluns. Caldrà veure quin tipus de reclusió acaba complint.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Europa els renya
Condemna a Espanya per la inhabilitació d'Atutxa. El Tribunal d'Estrasburg sosté que es va vulnerar el seu dret a ser escoltat pel Suprem.

10
anys

No d'Irlanda
Europa trontolla pel no d'Irlanda. El rebuig irlandès al Tractat de Lisboa amenaça la reforma institucional de la Unió Europea.

20
anys

Pugna al País Basc
Destacats presos de l'organització terrorista ETA proposen un acostament entre Herri Batasuna i el Partit Nacionalista Basc.

Full de ruta

Mercè Ribé

Mals que no cura l'aspirina

El crit d'auxili fet des del vaixell *Aquarius* davant la negativa per part de les autoritats italianes i malteses de desem-

barcar-hi 629 persones que fugen de la calamitat ha tornat a posar el focus sobre un problema endèmic al Mediterrani i a Europa amb el trànsit d'immigrants i la gestió dels refugiats. Sigui o no sigui notícia, el drama existeix i mentre no es vulgui afrontar de manera honesta i holística l'únic que aconseguirem serà cosir pedaços en lloc de trobar solucions. Que el passatge de l'*Aquarius* trobi una porta oberta al port de València i que des de diferents comunitats autònomes s'hagin ofert per donar acollida i ajuda a aquests immigrants és un fet elogiuable. Les imatges que ens arriben d'alta mar són colpidores i en sentit humanitari costa més d'entendre l'actitud del que gira el cap eludint el problema que no pas la del que escolta el clam i estira el braç per salvar persones. Perquè parlem d'això, de salvar persones. Perquè encara que

Auxiliar ha de ser una obligació, independentment de qui governi avui o demà

sovint ens resulti més còmode referir-nos-hi amb una xifra o amb el nom d'immigrants o refugiats, com si així quedessin despulats de sentiments, són persones amb noms i cognoms, amb històries tristes i alegres a la motxilla com les nostres, que l'únic delictes que han comès és fugir d'una realitat incòmoda jugant-se la vida a tot o res dalt d'una barca.

Auxiliar ha de ser una obligació, tant aquí com a qualsevol altre país d'Europa, independentment de qui el governi avui o de qui el governarà demà. I això només s'aconseguirà quan es prenguin decisions a llarg termini i en què les persones passin davant d'altres interessos. Dit això, cal recordar que encara que no auxiliar l'*Aquarius* sigui moralment un delictes, fer-ho no soluciona el problema d'arrel. És receptar una aspirina a qui té un gran mal. Si no actuem sobre el focus de la malaltia, quan passi l'efecte analgèsic ens tornarà el dolor. Si no neutralitzem allò que ens fa emmalaltir, acabarem morint. I la credibilitat d'Europa també acabarà morint si l'únic que fa és carregar d'analgèsics països com Turquia o Líbia i posar-se taps a les orelles perquè no la molesti el plor de qui té mal.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

La república de Twitter

Als independentistes ens han furtat el debat de quina és la millor via per avançar. Ha guanyat la via que planteja eixamplar la base, buscar una millor posició internacional, intentar debilitar les coalicions a l'Estat espanyol contra l'independentisme i la que vol reduir l'oposició interna a Catalunya contra la independència. Però ha guanyat sense debat i sense poder fer una valoració del que hem fet bé i malament.

DURANT AQUESTS MESOS s'ha volgut fer creure que hi havia un debat de fons entre els de la via rupturista i els de la via lenta, però aquesta era una farsa més que una confrontació d'opcions. Els suposats defensors de la via rupturista, més enllà d'algunes excepcions, no creien realment que hi hagués possibilitats per fer-la. Han estirat una escenificació que és purament dialèctica.

EL PROBLEMA d'aquesta escenificació dialèctica és que s'ha furtat un de-

bat. Soc dels que creuen que per fer una ruptura democràtica amb un estat en contra necessitem més del 50% dels ciutadans a favor i que no

tenim encara la posició de força i de suport intern i extern per fer un estat nou, però trobo injust que el debat no s'hagi donat. Els defensors de la via rupturista, els que s'ho creien de veritat, tenien el dret a confrontar la seva posició, però la defensa de les seves tesis ha sigut ocupada per qui ha volgut fer un joc purament dialèctic. Ha guanyat al final l'única opció que ha tingut en el tauler polític defensors que se la creien.

“Soc dels que creuen que per fer una ruptura democràtica amb un estat en contra necessitem més del 50% dels ciutadans a favor

LA VIA RUPTURISTA ha quedat reduïda a una paròdia de si mateixa en la república de Twitter. Tenim polítics que donen cops de pit demostrant que són més independentistes que ningú, hi ha qui fa teories conspiratives, es creen estratègies de saló i tot s'endolceix amb pensament màgic. Tot sense gaire sentit lògic ni efecte fora d'una bombolla. Veure una posició legítima i que té defensors que poden argumentar-la reduïda a això a causa d'un abús d'escenificació sense contingut, debilita l'independentisme.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La targeta sanitària europea

■ El gener d'aquest any, vaig estar a l'illa de la Reunió (departament d'ultramar de la República Francesa) i a causa d'una malaltia reiterativa vaig haver de consultar tres metges diferents, abonant tant el cost de les visites com els medicaments prescrits, ja que la Targeta Europea no en preveu la gratuïtat, *in situ*. De tornada a Espanya vaig acudir a l'Administració de la Seguretat Social Espanyola (ASSE) lliurant tota la documentació necessària per obtenir el pertinent reemborsament de les despeses incorregudes. A final d'abril, vaig rebre una notificació de l'ASSE, indicant que l'expedient havia estat enviat a l'illa de la Guadalupe, d'acord amb l'article 25.5 del reglament 883/2004 de la CI per a la seva conformitat i posterior reemborsament. Dubto que en aquesta illa del Carib aten-

guin un tema relacionat amb una pacient que va tenir una malaltia a més de 13.000 quilòmetres de distància, a l'oceà Índic. A data d'avui segueixo sense resposta. Cinc mesos sense resoldre el problema i posant en qüestió la utilitat i eficàcia d'aquesta targeta.

MONTSERRAT CALLEJA
Badalona (Barcelonès)

El fum de la federació

■ El cicles esdevenen còpies per a desmemoriats o ignorants, volguts, de la realitat. El fum de Batet per modificar la Constitució, per tornar-la federal, i les garrotades externes de Borrell són com el *yin* i el *yang* dirigits als que volen ser narcotitzats amb una autonomia en què, pel que sembla, retornar a l'Estatut del 2010 deu ser els llimbs post-infern. No entenc aquesta gent tan ufana i tan superba del PSOE volent fer veure que

són diferents dels altres del 155, brandant missatges per a vividors de l'anar tirant, un parell d'anys més, amb sort. Ah!, sí: reformar la Constitució, són 2/3 del Congrés. Tots ple-gats ara han d'arribar a 180. Per arribar als 235, com? Potser cal la intervenció celestial perquè el PP o Cs s'hi sumin. Terrenalment es tracta de fum per a entabanar claudicadors de terceres vies.

JOSEP JALLÉ ALARI
Cardedeu (Vallès Oriental)

Unitat agressions sexuals

■ Em satisfà la notícia apareguda en el seu diari de 9 de juny del 2018 relacionada amb la unitat d'atenció a les agressions sexuals del Clínic de Barcelona. Vam dissenyar, protocolitzar i posar en marxa aquesta unitat juntament amb l'aleshores fiscal en cap, Sr. Jiménez Villarejo. En aquells moments jo era cap de ginecolo-

gia i obstetrícia de l'hospital Clínic. Queda clar que aquesta unitat era absolutament necessària.

XAVIER IGLESIAS I GUIU
Barcelona

Tuits

■ Léon Blum va dir al general De Gaulle que estava d'acord amb les seves idees; i en fer-li observar el general que sempre s'hi havia manifestat contrari, li va contestar Blum: "*On change d'optique, quand on devient chef du gouvernement.*" *Mutatis mutandis* aquesta podria ser l'enganyifa, el *trompe-l'oeil* dels tuits que, en la seva "adolescència", ens van deixar uns polítics abans d'esparpillar-se a les seves butaques residencials o ministerials. L'important no és el que van dir abans de ser *grans*, sinó el que faran ara que ja ho són. Un vot de confiança.

JOAN MARTORELL I BARBERÀ
Matadepera (Vallès Occidental)

La frase del dia

“L’acostament dels presos convertiria les presons en platós de TV3”

José Bono, EXMINISTRE DE DEFENSA ESPANYOL

Tribuna

Àngel Castiñeira i Josep M. Lozano. Professors d’ESADE (URL)

RSE i ODS

Acabem de publicar un informe sobre la contribució de les empreses espanyoles als 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) proposats per l’ONU en la seva Agenda 2030. Alguns dels directius entrevistats ens han preguntat com haurien de relacionar-se les seves polítiques de RSE amb la contribució als ODS.

SE SOL REPETIR que les empreses contribueixen al desenvolupament econòmic i social actuant d’acord amb la seva missió, visió i valors. Però, en alguns casos, els impactes o les conseqüències de la seva actuació són negatius, cosa que s’agreuja quan la seva grandària, poder i capacitat d’incidència han augmentat progressivament de volum. Això els ha obligat a ser conscients de les seves responsabilitats i de la necessitat d’atendre millor les expectatives dels seus grups d’interès. D’aquesta manera, es pot establir un diàleg fructífer entre allò que les empreses volen fer i el que els grups d’interès esperen (o prefereixen evitar) d’elles.

L’RSE, ALMENYS EN ELS SEUS INICIS, atenent les demandes dels *stakeholders*, permetia mitigar l’impacte negatiu de les actuacions empresarials i fins i tot convertir-les després proactivament en accions positives i en oportunitats. De tal manera que, com ens indicava la directora d’una de les empreses entrevistades, “la RSE ens permet ser una empresa millor”. Això hauria de continuar així i, si fos possible, encara ampliar-ho al conjunt d’empreses que aspiren a ser responsables.

L’APORTACIÓ DELS ODS, sense ser contradictòria amb el que acabem d’explicar, se situa en un pla complementari diferent. Els ODS no indiquen o aconsellen a les empreses com han de fer per actuar en sintonia amb les expectatives

dels seus grups d’interès. Els ODS, en canvi, sí orienten les empreses sobre com haurien d’actuar per estar en sintonia amb el món, la humanitat i els seus principals reptes presents i futurs i quins aspectes podrien tenir en compte per incorporar aquest enfocament en la definició de la seva estratègia futura. En paraules de la directora ja esmentada, “els ODS ens indiquen com contribuir a fer un món millor”.

DIT D’UNA ALTRA MANERA, la RSE se centra legítimament en els objectius particulars, específics i discrecionals de cada empresa vinculats amb els seus àmbits de competència i en diàleg amb els seus *stakeholders* particulars. Els ODS, en canvi, es refereixen a objectius comuns, genèrics, establerts de manera universal, per a totes les empreses i per a la resta d’actors, coordinats per a tothom. Els ODS permeten ara a les empreses transitar “del meu món al nostre món”. Els ODS no són l’objecte

“La RSE se centra en els objectius específics de cada empresa i els ODS ens indiquen com contribuir a fer un món millor”

ni l’objectiu de l’estratègia empresarial per se, sinó un nou marc a partir del qual (re)definir-la. L’RSE ajuda l’empresa a ser més responsable. Els ODS l’ajuden a convertir-se en coresponsable de la humanitat i el món. Amb això no es suggereix que RSE i ODS hagin d’anar paral·lels com dues lògiques d’acció i report que no es troben. Més aviat imaginem que s’inicia una trajectòria que hauria de ser de confluència i que permeti afirmar que ara és possible “fer-ho bé fent el bé”. (Fer-ho bé –com a empresa– fent el bé –per al món–).

PER TANT, CREIEM QUE la principal funció dels ODS no consisteix (almenys en el seu inici) tant a afegir més objectius o compromisos empresarials a les empreses, sinó a modificar en part la concepció d’aquestes (el seu paper i funció en el món), per incorporar, després, una altra manera de comprendre la globalització que acabarà per concretar-se, finalment, en les seves estratègies i actuacions futures.

L’RSE ENS DIU que la manera de contribuir de les empreses es circumscriu als nivells concrets del seu radi d’acció i als contextos, model de negoci, capacitats i diàleg amb els grups d’interès amb els quals interactua. Així és i així hauria de continuar sent. Els ODS, en canvi, condueixen les empreses a ampliar el sentit de la seva acció convertint-la en global (local i global) i a saber sintonitzar i coordinar les seves línies d’actuació amb els objectius mundials. Per tant, els ODS no substitueixen en absolut els múltiples camps concrets de responsabilitat de l’empresa (des del tracte als empleats a la lluita contra la corrupció) ni pretenen explicar-li com s’ha de comportar com a empresa. Els ODS, en canvi, apel·len al *nou* rol que han d’assumir ara les empreses com a actors coresponsables també del destí del planeta i dels que hi vivim.

De set en set

Josep Maria Casasús

Cobla viva

Juny és el mes de la sardana i de la cobla. Ho és per excel·lència, arrelat en la memòria cultural amb Juny, l’obra mestra de

Garreta que va captivar Stravinsky. Ho és per escaure’s dos esdeveniments habituals, la trobada d’Escoles de Cobla i el Dia Universal de la Sardana; i enguany un d’extraordinari per la motivació patriòtica, democràtica i de justícia: la Sardana per la Llibertat, el dissabte 30 de juny a Banyoles. És cert que des de fa vint anys hi ha aplec de primavera a la capital de Pla de l’Estany, però en el d’aquí a quinze dies els sardanistes encerclaran el llac fent rotllana amb el pro-

El món de la cobla és més viu que mai, compromès amb les grans causes col·lectives

pòsit principal de reivindicar la llibertat de gent de pau empresonada per les seves idees. El sardanisme agraeix sempre als qui se sacrifiquen pels valors compartits; i també als qui han contribuït a la vigoria del patrimoni musical de la dansa catalana. Diumenge passat, a Montblanc, escoles de cobla d’arreu del territori van retre homenatge a Joaquim Alqueza, promotor d’aquests planters d’instrumentistes. Passat demà, Dia Universal de la Sardana, una plaça barcelonina rebrà el nom de Joaquim Serra, el compositor més representatiu, junt a Eduard Toldrà, de la sensibilitat noucentista en la música de cobla amb composicions com Cavalleresca o Sol ixent. A Banyoles sonarà Somni, de Saderra, peça evocadora de la represa esperançada de la postguerra. L’aplec de la Sardana per la Llibertat mostrarà que el món de la cobla és més viu que mai, compromès amb les grans causes col·lectives.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Dubtes d'Albiol sobre la moció de censura

El PP insta el PSC a aclarir abans del ple del pròxim dia 20 com governarà i amb qui

Foment vol una obra pública més transparent

El Consell Assessor d'Infraestructures reclama millorar la relació entre el cost i el benefici

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Intent d'esquitxar Puigdemont pel cas d'Aigües de Girona

OPERACIÓ • Anticorrupció irromp als ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià de Ter buscant dades que són públiques
NOU FOCUS • Centra la investigació en la compra del fons Santos Torroella

L. Artigas / G. Pladeveya
GIRONA

Continua la dilatada investigació pel cas Agissa (Aigües de Girona, Salt i Sarrià), la societat de titularitat mixta que porta el servei d'abastament d'aigua als tres municipis de l'àrea urbana de Girona. Unes indagacions que s'han acabat convertint en un xou mediàtic i que cada cop s'allunyen més del seu propòsit inicial, que era el d'esclarir si per part dels socis privats de l'empresa s'havia comès un presumpte delicte d'apropiació indeguda. Així ho denunciaven tant l'alcalde de Girona, Marta Madrenas, com la CUP, que és qui va dur el cas d'Agissa als jutjats. I és que la justícia espanyola s'està focalitzant ara en la compra d'un fons d'art per part de l'Ajuntament de Girona, un afer que no té relació directa amb la gestió d'Agissa. Aquesta desvirtuació s'interpreta com un intent d'esquitxar Carles Puigdemont per la seva tasca quan era alcalde de Girona. De fet, degut al rebombori i a les especulacions que es van aixecar, el jutjat d'instrucció 2 (que porta el procediment) va aclarir ahir que Puigdemont "no té la condició d'investigat". I la CUP, ja ha anunciat que demanarà separar les causes.

Visita a tres consistoris
Agents de la Guàrdia Civil de paisà es van adreçar

ahir als ajuntaments de Girona, Salt i Sarrià de Ter per requerir documentació relacionada amb Agissa. Tot i que les actuacions als tres municipis es van dur a terme simultàniament, el desplegament més notori va tenir lloc a la capital gironina, que també va acaparar la major part dels focus mediàtics. Poc després de les nou del matí, el fiscal anticorrupció José Grinda, acompanyat de policies no uniformats, va aparèixer en escena a la plaça del Vi. Van entrar de manera diligent al consistori, on es van dirigir a Se-

Madrenas diu que el fons s'ha pagat amb pressupost ordinari

cretaria i a Intervenció per sol·licitar expedients.

No és la primera vegada, però, que requereixen endur-se documentació sobre el mateix assumpte. El 19 de setembre passat, en el marc de l'operatiu *Aquarium*, els investigadors van entrar a 15 llocs diferents, entre ells el consistori gironí, demanant informació relativa a Aigües de Girona des del 1992. Segons va explicar ahir la fiscalia anticorrupció en un comunicat, en la documentació intervinguda el setembre "s'infereix la possible comissió de delictes de malversació, apropiació indeguda, prevaricació i falsedat en do-

cument mercantil per part dels que eren responsables públics dels ajuntaments". Això podria afectar governs de diferents colors al llarg dels anys als tres consistoris. A més de Puigdemont, destaca la figura del president del Parlament, Roger Torrent, alcalde de Sarrià de Ter des del 2007 fins al gener.

El 'quid' de la qüestió
La fiscalia especifica que ara s'està centrant a investigar l'origen dels diners

Què és el fons Santos Torroella?

L'adquisició del fons Santos Torroella va ser polèmica. El febrer del 2014 es va aconseguir aprovar al ple de l'Ajuntament de Girona la compra gràcies al vot de qualitat de l'alcalde, Carles Puigdemont. Més de dos anys després, l'estiu del 2016, el consistori va iniciar les feines de catalogació del fons de l'historiador i crític d'art Rafael Santos Torroella (Portbou, 1914-Bar-

celona, 2002). Ell i la seva dona, Maria Teresa Bermejo, que va morir el 2013, van aplegar al llarg de la seva vida una col·lecció d'unes 1.300 obres d'art entre pintura, aquarel·les, dibuixos, escultures, fotografies, litografies, gravats i ceràmiques, així com un fons documental excepcional amb més de 30.000 referències.

La col·lecció Santos Torroella és un recull de crea-

cions que va des dels clàssics moderns als artistes dels anys seixanta i setanta: hi ha obra de Ricard Canals, Manolo Hugué, Modest Urgell, Isidre Nonell, Pablo Picasso, Joan Miró, Salvador Dalí, Tàpies, Cuixart o Corberó, i també Rafael Barradas, Àngeles Santos, Joan Massanet, Joan Ponç, Maruja Mallo, Josep Guinovart i fins tot dibuixos de García Lorca. ■

L'APUNT

El PSOE, còmplice del 155

Anna Serrano

El ministre Josep Borrell admetia ahir que no es pot prohibir que Catalunya tingui ambaixades a l'exterior i, en un missatge que semblava destinat a calmar els ànims dels unionistes, prometia que estarà atent a l'activitat que desenvolupin. La confessió del socialista arriba molt tard. Més que res perquè el PSOE va col·laborar, quan va donar suport entusiasta a l'aplicació del

155, a desmantellar el gros de les delegacions a l'estranger. El Diplocat també va ser víctima d'una política arbitrària amb què el govern del PP va arrasar contra tot i tothom que no els agradava, començant pel president i els consellers. Ara, Borrell reconeix que algunes de les decisions no estaven justificades. Van tenir la complicitat dels socialistes.

Les frases

“Lamentem el xou. Els requeriments es podien fer a través del jutjat. El consistori és acusació particular”

Marta Madrenas
ALCALDESSA DE GIRONA

“Demanam que se centrin a investigar la part principal, que amb el xou està quedant a l'ombra”

Lluc Salellas
REGIDOR DE LA CUP (PARTIT QUE VA POSAR LA QUERRELLA A AGISSA)

L'alcalde de Girona, Marta Madrenas, atenent ahir la munió de mitjans que es van desplegar per cobrir el tema ■ Q. PUIG

amb què l'Ajuntament de Girona va comprar el fons d'art Santos Torroella, que es va aprovar adquirir per 3,9 milions el 2014 i que s'està pagant a terminis. Anticorrupció exposa de forma molt genèrica que en la compra hi hauria “el possible ús de fons públics que estarien relacionats o amb el cànon d'aigua acordat en la pròrroga del 2013 de la concessió d'Agissa o amb partides pressupostàries del 2014 d'almenys l'Ajuntament de Girona”.

Fonts municipals neguen que s'usés el cànon de l'aigua per sufragar la primera partida de pagament del fons. El que es va fer, segons consta a l'acord de ple del febrer del 2014, és modificar 3 partides que sumaven 1 milió d'euros i que s'havien de destinar a sanejament per tal d'adquirir la col·lecció d'art, sabent que poc després s'ingressaria 1 milió d'euros del cànon –que només es podia fer servir per fer inversions a la xarxa d'aigües.

Es tracta d'un canvi entre partides “totalment legal”, remarquen des del consistori. Des de llavors, s'han destinat partides cada any als pressupostos ordinaris pel pagament del fons: 790.000 el 2015, 600.000 el 2016 i el 2017, 500.000 aquest 2018 i queden 500.000 més per l'any que ve. Madrenas, en aquest sentit, va ressaltar ahir que el fons “s'ha pagat exclusivament amb pressupost ordinari”: “L'està pagant encara avui dia el consistori, ni l'empresa d'aigües ni ningú més.”

L'alcalde va lamentar “el xou mediàtic” organitzat per la fiscalia ja que, a més, la intervenció policial es va fer previ avís als mitjans de comunicació: “L'únic que es fa és castigar les administracions públiques amb sensacions no verídiques de gestions poc transparents”, afegeix. També el regidor de la CUP Lluc Salellas va criticar la fiscalia per usar el cas per “orquestrar l'enèsim xou mediàtic” per “tapar la corrupció” a l'Estat espanyol.

Informació econòmica
Tant Madrenas com l'alcalde de Salt, Jordi Viñas, van subratllar que la informació requerida era pública o es podia reclamar amb un procés ordinari, sense haver-se de personar al consistori. A part de Girona, ahir tres guàrdies civils van acudir, també de paisà, a l'Ajuntament de Salt. Segons Viñas, van demanar i se'ls va facilitar “informació tècnica de caire econòmic sobre el tema de les aigües, corresponent als anys 2013, 2014 i 2015”: “Són unes dades que ja estan al Tribunal de Comptes i, per tant, són públiques”, va indicar Viñas.

Mitja hora abans un guàrdia civil i un tècnic de l'Agència Tributària es van adreçar a l'Ajuntament de Sarrià de Ter. Hi van sol·licitar els pressupostos municipals del mateix període (del 2013, el 2014 i el 2015) i el conveni de renovació d'Agissa (una qüestió que va ser aprovada el 2013 pel ple dels tres consistoris). ■

La seu d'Agissa, al carrer Ciutadans de Girona ■ JORDI NADAL

Agissa: un cas complex

MODEL • Una empresa mixta gestiona el servei d'aigua a l'àrea de Girona des del 1992 **EN QÜESTIÓ** • Des del 2015 s'investiga el possible enriquiment de la part privada

Lurdes Artigas
GIRONA

Aigües de Girona, Salt i Sarrià (Agissa) és una societat mixta que gestiona el servei d'aigua i clavegueram a l'àrea urbana de Girona del 1992 ençà. El soci principal i fins fa poc gestor de la societat és l'empresa privada Girona SA, que en té el 80% del capital. L'altre 20% se'l reparteixen els tres ajuntaments: Girona en té el 14%, Salt, el 4%, i Sarrià de Ter, el 2%. Es tracta d'un model que està en qüestió i tots tres consistoris estudien municipalitzar el servei a partir del 2020, que és quan acaba la pròrroga que es va subscriure el 2013.

Cal destacar que va ser justament una auditoria encarregada pel llavors alcalde de Girona, Carles Puigdemont, el que va posar en alerta la CUP i va servir perquè la formació presentés el 2015 una querrel·la per apropiació indeguda per part de Girona SA. Un any després la fiscalia va portar la denúncia al jutjat, que posteriorment va començar a la investigació, en què l'Ajuntament de Girona va decidir comparèixer com a acusació particular. Les primeres persones que es van imputar en el cas Agissa van ser els qui havien estat els dos darrers consellers delegats

d'Agissa, Narcís Piferrer, i el seu substitut en el càrrec, Xavier Ballell.

L'any passat la fiscalia anticorrupció va entrar en el cas i va aportar un informe de l'Agència Tributària “ple d'errors”, segons va denunciar Girona SA, en el qual per primer cop es posava el focus no només en presumptes irregularitats en la part privada sinó també en la pública. A més, la fiscalia anticorrupció va acordar el secret de les actuacions –que encara es manté vigent avui dia– i va demanar noves imputacions relacionades amb persones vinculades a Girona SA. Entre les cinc noves persones que el jutge va citar com a investigats hi havia dos exregidors socialistes a Girona, Manel Serra i Tomàs Sobrequés.

En general, pel que se sap, les acusacions del cas Agissa se centren en el fet que el soci privat, Girona SA, s'hauria aprofitat de les instal·lacions d'Agissa pel seu lucre privat, com és el cas d'un laboratori. També els acusen de falsejar els beneficis, de repartiment de dividends “exagerats”, etcètera.

Girona SA va perdre la gestió d'Agissa la tardor passada, quan el jutge va decidir que l'assumissin directament els tres ajuntaments. Els consistoris van optar llavors per substituir el conseller delegat per dos tècnics. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més de 100 compareixences per investigar el gihadisme

■ La comissió d'investigació parlamentària sobre els atemptats de Barcelona citarà Zoido, Trapero i Sáenz de Santamaría ■ Acorda mantenir en secret les declaracions i els documents policials

Diputats reunits ahir al Parlament en la comissió d'investigació dels atemptats terroristes ocorreguts a Barcelona ■ PARLAMENT

Emma Ansola
BARCELONA

Primera reunió ahir al Parlament per arrencar la comissió d'investigació sobre els atemptats gihadistes ocorreguts a Barcelona i Cambrils els dies 17 i 18 d'agost de l'any passat. Els grups van aprovar el primer pla de treball que queda configurat, de moment, amb 112 compareixences entre testimonis i experts. Entre les citacions que començarà a sig-

nar la presidència de la comissió, liderada per l'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, hi ha les de l'exvicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría i els exministres Juan Ignacio Zoido i Alfonso Dastis. També es van aprovar les compareixences de comandaments policials dels Mossos d'Esquadra, com ara el major Josep Lluís Trapero i l'actual cap, Ferran López.

La comissió, però, va acordar ahir que, d'acord amb el caràcter i la temàti-

ca de la comissió, les compareixences de càrrecs policials seran a porta tancada i es mantindran en secret. També serà reservada la documentació policial que s'ha sol·licitat als cossos dels Mossos, la Guàrdia Urbana i la Policia Nacional per no perjudicar les investigacions i els procediments judicials en curs.

L'objectiu de la comissió, segons explicaven ahir els membres que formen part de la comissió, és la

Terrorisme sota judici

A més de tractar els atemptats concrets ocorreguts l'agost passat, la comissió també vol aprofundir en les diferents línies d'investigació fetes pels cossos de seguretat i d'informació, tant de l'Estat espanyol com de l'àmbit internacional. El fet que els atemptats siguin objecte de judici també fa pensar que alguns dels testimonis no podran comparèixer o potser ho han

de fer amb la presència d'un advocat. Aquesta situació podria fer baixar el nombre de compareixences tot i que ara mateix, amb un centenar d'aprovades, ja la converteix en una de les més nombroses que s'han fet a la cambra catalana. D'altra banda, la xifra de compareixents encara podria augmentar segons com es desenvolupi la comissió en les pròximes sessions.

d'investigar com es van cometre els atemptats gihadistes de Barcelona, com es van planificar els actes terroristes i quines van ser les actuacions policials i dels serveis secrets per prevenir-los i posteriorment perseguir els seus autors. També estan citats comandaments de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, a més de responsables del CNI, i experts en lluita antiterrorista. D'altra banda, el pla de treball també inclou la compareixença d'experts per obtenir informació i analitzar les causes del terrorisme gihadista.

Les compareixences que no han estat aprovades són les dels exconsellers, mentre que sí que se sol·licitaran la del delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, i les del director i sotsdirector d'*El Periódico*, Enric Hernández i Lluís Mauri.

La comissió d'investigació mantindrà les reunions ordinàries els dimarts a la tarda, i s'espera que a la reunió de la setmana que ve ja es pugui citar algun dels compareixents. Els atemptats de l'agost del 2017 a Catalunya els va cometre una cèl·lula d'Estat Islàmic integrada per dotze membres i liderada per l'imam de Ripoll (Ripollès) Abdelbaki es Satty. Van ser assassinades setze persones, la majoria a la Rambla de Barcelona i a Cambrils. Els Mossos d'Esquadra van aconseguir desarticular el grup terrorista al cap de pocs dies i vuit dels integrants van morir. La investigació judicial està dirigida pel jutjat central d'instrucció número 4 de l'Audiència Nacional i està coordinada per la fiscalia. ■

JxCat proposa ara la reforma del reglament per invertir a distància

E. Ansola
BARCELONA

El grup parlamentari de Junts per Catalunya va iniciar ahir el procés per reformar el reglament de la cambra catalana i adaptar-lo als canvis que el grup ja va intentar aplicar modificant la llei de la presidència i que a hores d'ara

està suspesa pel TC com a conseqüència de la impugnació del govern espanyol.

Entre els objectius de la reforma, hi torna a haver la investidura a distància, però ahir el vicepresident de la mesa del Parlament, Josep Costa, n'hi va afegir un de nou, garantir la immunitat parlamentària, que a parer seu no s'està

complint. "Entenem que aquesta inviolabilitat i immunitat no està sent respectada degudament avui dia pels tribunals", lamentava.

Per iniciar la reforma del reglament aquesta vegada JxCat no ha proposat un text tancat, sinó l'obertura de la ponència per tal que cada grup porti can-

vis. La comissió és liderada pel president Roger Torrent. El pas següent serà redactar un text inicial que després es tramitarà com si fos una proposició de llei, amb el seu corresponent debat a la totalitat i la posterior tramitació en comissió. Costa confia a aprovar la reforma "abans que acabi l'any". ■

Josep Costa, vicepresident del Parlament i diputat de JxCat, està al capdavant de la reforma del reglament ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El servei secret belga, sota la lupa per Carles Puigdemont

■ L'NVA demana explicacions a Bèlgica sobre el presumpte espionatge del CNI al president català ■ El Parlament federal dictaminarà si els serveis de seguretat belgues saben que el polític era vigilat

El president Carles Puigdemont, en una visita a Bruges, durant la seva estada en terres belgues ■ ACN

Natàlia Segura

Brussel·les

El presumpte espionatge del CNI a Puigdemont remou la delicada política belga. Un cop més, la crisi catalana impacta en el dia a dia polític d'aquest petit, però fragmentat estat del nord d'Europa. El Parlament federal belga va decidir abans-d'ahir obrir una investigació sobre si els seus serveis secrets tenien

constància del suposat geolocalitzador que presumptament va posar el Centro Nacional de Intel·ligència (CNI) espanyol al cotxe del president català Carles Puigdemont per seguir-lo durant la seva estada a Bèlgica. Una decisió que pot posar contra les cordes el govern de coalició de Charles Michel, si es descobreix que els serveis secrets belgues estaven al corrent del presumpte seguiment.

Si bé aquests fets ja van

ser denunciats per la via legal pel mateix Puigdemont i ara estan sent investigats a la fiscalia de Brabant Való, la regió on pertany el municipi de Waterloo, ara les intrigues d'espionatge dels serveis espanyols obren un nou capítol polític a Bèlgica. El Comitè Permanent de Control dels Serveis d'Informació i Seguretat, també conegut com a Comitè R, va aprovar en una reunió a porta tancada dimarts al vespre que exa-

minaria aquest cas, tal com va avançar ahir el diari *De Tijd*. La denúncia del partit nacionalista flamenc que va oferir ampli suport al govern de Puigdemont exiliat, l'NVA, va ser l'espurna que ha generat aquesta indagació al comitè parlamentari encarregat de supervisar les activitats del Servei de Seguretat de l'Estat belga, considerat un dels més antics del món.

En concret, ha estat el jove diputat nacionalista

Peter Buysrogge qui ha impulsat la iniciativa. En una carta al comitè responsable, el polític flamenc va exigir que s'aclarís si les autoritats belgues tenien coneixement o no del presumpte seguiment. En primer lloc, Buysrogge es planteja que "si un servei secret amic" intervé al seu territori, llavors les autoritats pertinents n'han d'estar informades. Argumenta que si efectivament és així, els serveis de seguretat belgues "han de do-

nar moltes explicacions". De fet, el president del comitè, Guy Rapaille, va recordar durant la reunió que si un país aliat fa una intervenció a Bèlgica "les forces de seguretat de l'Estat han de ser informades". "Si no, l'Estat espanyol ens deu una explicació", va denunciar el jove diputat que vol aclarir l'afer.

Un requeriment d'explicacions que aniria per a llarg en espera del resultat de la investigació. El comitè interrogarà ara els serveis secrets belgues i elaborarà un informe que presentarà "com a molt tard" a l'octubre o al setembre al Parlament. Tanmateix, està previst que aquest informe només inclogui informació sobre si els belgues coneixien o no l'existència d'un dispositiu de seguiment al cotxe de Puigdemont, però no si les autoritats espanyoles estaven relacionades amb l'espionatge.

Transparència?

La reacció del Parlament belga obrint una investigació contrasta amb la del Congrés espanyol, que va tancar ràpidament el cas amb l'excusa del secret d'estat. El mes d'abril passat, la mesa del Congrés es va negar a respondre a diverses preguntes del PDeCAT sobre el dispositiu del CNI per seguir Puigdemont i detenir-lo en coordinació amb la policia alemanya. Tanmateix, la mesa ni tan sols va considerar la possibilitat d'indagar sobre els fets i va donar un cop de porta a l'intent de revelar els detalls i circumstàncies del dispositiu al·legant que es tractava de "qüestions reservades". ■

La fiscalia pren declaració a l'alcalde de Girona per l'1-O

Redacció GIRONA

L'alcalde de Girona, Marta Madrenas, va declarar ahir en el marc de la investigació oberta per la fiscalia superior de Catalunya sobre la cessió de locals electorals per a l'1-O. Madrenas, assistida pel seu advocat, va respondre

a una única pregunta, que pretenia esbrinar com es van posar a disposició de la ciutadania els diferents col·legis electorals. L'alcalde va assegurar que la resposta era "evident" perquè "és públic i notori" que el dia del referèndum "ningú de l'equip de govern, cap treballador públic o responsable dels centres

va obrir els col·legis". Madrenas, de fet, va recordar que les escoles, pavellons i centres cívics no havien tancat des del divendres abans, quan "els veïns van utilitzar-los per fer-hi activitats de tota mena". L'alcalde es va preguntar si el PSOE "realment pensa canviar l'estratègia de la repressió o continuar en

aquesta línia", perquè "el que és cert és que els governs donen instruccions a les fiscalies".

La declaració de Madrenas arribava després que la fiscalia superior de Catalunya enviés un requeriment als ajuntaments de Girona i Mollerussa per saber la implicació dels dos alcaldes en l'1-O. ■

Marta Madrenas, en un moment de l'últim ple que ha celebrat la corporació municipal de Girona ■ QUIM PUIG

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La proposta de fer l'1-0 festa nacional causa dubtes

▣ L'Assemblea Nacional demana al president que es declari en commemoració del referèndum ▣
El president de l'AMI la veu una idea més i respon que "no pensen en festes perquè hi ha feina a fer"

Xavier Miró
BARCELONA

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) proposa declarar festa nacional l'1-O en commemoració del referèndum d'autodeterminació que es va celebrar aquell dia a pesar de la intervenció per la força dels cossos policials de l'Estat per impedir-lo i que no va tenir reconeixement internacional.

La proposta ha sorgit de territorials de l'entitat i ha estat debatuda per la direcció fins que, abans d'ahir, l'ANC llançava públicament la idea a través del compte oficial de Twitter. "L'1-O va ser el punt de no retorn en el nostre camí a la independència i el paper dels ajuntaments és clau per avançar. Celebrem la iniciativa de l'Ajuntament de Seva i esperem que s'estengui arreu. Que l'1-O sigui declarat festa nacional", demanava l'ANC al president de la Generalitat, Quim Tor-

Votació al referèndum de l'1 d'octubre al col·legi Eiximenis de Girona. ■ JOAN SABATER

ra. "Sembla un suggeriment molt raonable, gràcies", responia al cap de dues hores el mateix Torra a través del seu compte.

El diputat de JxCat i alcalde de Valls, Albert Batet, es mostrava d'acord amb la proposta de l'ANC però hi afegia: "Si és possi-

ble, seria fantàstic."

L'Assemblea feia una referència a la decisió del ple de l'Ajuntament de Seva que, dilluns, havia aprovat declarar l'1-O dia de festa local al 2019 en una proposta que va obtenir el suport unànim dels tres grups municipals -ERC,

CiU i GPS-. L'alcalde, Xavier Rierola, ho considera "un reconeixement a tots els voluntaris, coordinadors, presidents i vocals de meses i de totes les persones que van fer possible la celebració d'una jornada democràtica per a la història, un dia en què la

dignitat del poble va fer front a tots els obstacles per defensar la democràcia i els nostres drets civils i polítics".

Entitats del sobiranisme consultades ahir per aquest diari preferien no posicionar-se sobre la proposta abans no s'hagués

debatut en els seus òrgans de direcció. Era el cas d'Òmnium Cultural o de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI).

Ara bé, el president de l'AMI i alcalde de Port de la Selva, Josep Maria Cervera, no defugia expressar els primers dubtes. Cervera qualificava la idea d'"una proposta més" i deixava clar que l'entitat encara no ha tingut temps d'estudiar-la perquè no reunirà l'executiva fins a finals de mes. Cervera, però, no dubtava a afegir un comentari crític: "A l'AMI no pensem tant en les festes, que hi ha molta feina a fer encara."

Albiol veu provocació

Per altra banda, el president del PP català, Xavier García Albiol, considera que seria una "provocació" declarar l'1-O festa nacional, segons informava ahir l'Agència Catalana de Notícies.

García Albiol considera que la proposta es fa per "ganes de seguir atiant el conflicte a Catalunya" i afirma que aquella jornada va ser un dia trist per al país: "El dia 1 d'octubre no hi ha res a celebrar, va ser un dia trist per a tots els catalans, independentment que se sigui independentista o no; apostem de manera molt clara per oblidar el dia tan aviat com sigui possible." ■

EL PUNT AVUI+

T E L E V I S I Ó

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, entrevista
des del Palau de la Generalitat
Elsa Artadi

Portaveu del govern i consellera de Presidència

Emissió el dijous 14 de juny, a les 20.30 h i a les 23.00 h

Segueix l'entrevista també a www.elpuntavui.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les vuit mestres de la Seu d'Urgell no han incitat a l'odi

■ L'Audiència de Lleida archiva la causa contra professores i directores de tres centres ■ Cap menor està afectat, indica

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'Audiència de Lleida ha arxivat la causa contra cinc professores i tres directores de tres centres de la Seu d'Urgell acusats d'incitació a l'odi contra alumnes fills d'agents de la Guàrdia Civil pels fets de l'1-O, perquè considera que no s'han produït aquests fets, i no hi ha cap informe que acrediti afectació als menors per l'assetjament denunciat.

El titular del jutjat d'ins-trucció número 1 de la Seu d'Urgell, amb l'acord de la

La frase

“No consta que les dues mestres diguessin als menors que la Guàrdia Civil és dolenta; si fos així seria imprudent, però no incitació a l'odi”

Audiència de Lleida
RESOLUCIÓ

fiscalia, havia ratificat l'abril passat “l'arxivament provisional” de la causa contra sis mestres de les

escoles Mossèn Albert Vives, Pau Claris i La Salle, i mantenia oberta la causa contra dues mestres del primer centre. Tots van presentar recursos i demanaven “l'arxivament lliure”, fet estimat ara per la secció primera de l'Audiència, que fins i tot en la resolució precisa que “la causa no ha de perjudicar la reputació dels investigats”.

El tribunal –format pels magistrats Mercè Juan, Víctor Manuel García i Maria Lucía Jiménez– exposa que la denúncia va ser presentada per la Guàrdia Civil, arran de la queixa d'al-

Professores investigades i l'advocat, en anar al jutjat el novembre passat ■ ACN

guns pares. En concret, denunciaven que les escoles van donar als menors una nota amb el títol *Aturada de país*, per al 3 d'octubre passat, que podia molestar alguns pares, però el tribunal indica que s'emmarca en la llibertat d'expressió. Hi sosté que “no està acreditat” que les dues mestres diguessin als menors de segon i quart de primària que la Guàrdia Civil “és dolenta”. Hi afegeix que si haguessin fet aquestes manifestacions, “estarien fora

de lloc i serien imprudents” tenint en compte “l'àmbit i la curta edat dels menors, però no seria pas incitació a l'odi”. La secció primera recorda que l'article 510 del Codi Penal va ser ampliat el 2015 –tot i la “intrincada redacció”– per “fer front a la impunitat” envers col·lectius vulnerables “i que volen ser apartats de la comunitat”, que no té res a veure –hi afegeix– amb els cossos policials. Insisteix que no es pot confondre la incitació a

l'odi amb les injúries. Amb tot, nega aquest segon delictes, en exposar que els centres van parlar amb els pares, i a una família van oferir-li assistència psicopedagògica, no resposta. El clima és “correcte” als centres, segons Inspecció d'Ensenyament, tot i que és un àmbit per haver-hi “incidents”, sosté l'Audiència, i conclou que altres pares i agents de la Guàrdia Civil han expressat que no han tingut cap problema. ■

Festivalet

2018

Edició Primavera

Festival familiar de Santa Susanna de petit format

Divendres 15 de juny, 19 h

Cabaret Patufet
al Local Social

SAMFAINA DE COLORS

Gènere: Música - Teatre
Públic: De 2 a 6 anys
Format: Espectacle de sala
Durada: 55 min.
Idioma: Català

Entrades: 3 € - Aforament limitat -

Organitza: Ajuntament de Santa Susanna

Amb el suport de: Diputació Barcelona, Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

+info: www.stasusanna.org

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Gifreu Professor, periodista i membre de l'Institut d'Estudis Catalans

“La premsa espanyola s’ha subordinat al bloc del 155”

TRINXERES • “El cop del procés català ha estat tan dur que el govern espanyol i el quart poder han hagut de declarar la guerra” **INTOLERÀNCIA** • “Els mitjans espanyols han actuat de manera hostil, sense respecte per les posicions contràries”

Judit Larios
BARCELONA

El premi d'assaig Irla 2018 ha recaigut enguany en el periodista i catedràtic emèrit de la Universitat Pompeu Fabra Josep Gifreu. Ha estat gràcies a l'obra *El quart poder i la independència. La batalla mediàtica en els “fets d'octubre” del Procés*, que analitza la cobertura que els mitjans de comunicació han fet sobre el procés, especialment durant les setmanes anteriors i posteriors al referèndum de l'1-O. El lliurament del premi es fa avui en el marc de la Nit Irla.

L'assaig diferencia tres esferes: la catalana, l'espanyola i la internacional. Quines diferències destaquen en el tractament de la informació de cadascuna?

L'esfera periodística madrilenya ha actuat amb una subordinació gairebé total a l'agenda de l'aleshores govern del PP i, en general, del bloc del 155. L'esfera catalana, en canvi, presenta una pluralitat de posicions: hi ha una pugna entre els mitjans unionistes, els que es mostren a favor de l'estratègia del govern català i els que defensen la tercera via. Per últim, l'esfera in-

Josep Gifreu, guanyador del premi d'assaig Irla 2018, a la Fundació Josep Irla ■ ORIOL DURAN

ternacional ha servit per posar distància, perquè els mitjans estrangers no se senten apel·lats pel conflicte, oferint també diversitat de posicions.

És a dir, que la premsa espanyola ha reaccionat de manera compacta?

Totalment. Els mitjans espanyols han partit de la premissa

que la unitat d'Espanya és innegociable. A partir d'aquí han assenyalat que el procés no és viable o que perjudica l'economia catalana, per exemple. I ho han fet d'una manera hostil, sovint insultant, i sense tenir cap mena de respecte per les posicions contràries, a diferència dels mitjans catalans que, més o menys, han estat tolerants.

Creu que l'esfera catalana es troba en una situació de feblesa respecte l'espanyola?

És evident. És més feble i té menys capacitat d'intervenció en el conjunt de l'estat. Però, tot i això, s'ha mantingut amb una vitalitat enorme. Des de Madrid s'ha perseguit la feina dels mitjans públics catalans i els han intentat desacreditar perquè no

poden tolerar que existeixi un contrapoder que té la confiança de bona part de la població.

En l'anàlisi parla d'un periodisme de trinxeres.

El cop del procés català ha estat tan dur que el govern espanyol, igual que el quart poder, no ha pogut fer altra cosa que declarar la guerra. Els grans mitjans estan condicionats pels seus interessos econòmics i polítics, i en un conflicte binari no els queda més remei que posicionar-se. Durant la guerra tot se supedita a la victòria i, per tant, la primera víctima és la veritat, en aquest cas invalidada pel valor de la unitat d'Espanya.

De fet, vostè defensa exigir responsabilitats a la premsa espanyola per oferir un periodisme no independent.

Sí, perquè no s'han respectat els codis deontològics del periodisme com la imparcialitat o la pluralitat. Per això cal deixar de consumir els mitjans que no mereixen la credibilitat dels ciutadans, com de fet ja ha passat en alguns casos. D'entre els mitjans espanyols, però, hi ha hagut alguna excepció, que precisament són els que han guanyat més consumidors. ■

Tres candidatures en les eleccions dels comuns

Redacció
BARCELONA

Tres candidatures concorreran a les eleccions internes de Catalunya en Comú –Desbordem, Construïm en Comú i Comuns Federalistes–, que aspiraran a dirigir la formació en les votacions que es faran entre el 29 de juny i el 2 de ju-

liol.

La consulta servirà per elegir les 30 persones que integraran l'executiva nacional, així com les 116 escollides per circumscripció única i les 74 representants territorials que formaran part del consell nacional. Segons va informar la formació en un comunicat recollit per Efe,

les tres candidatures han presentat llista a l'executiva nacional i al consell nacional de comuns.

Per l'executiva, l'actual coordinador nacional de Catalunya en Comú, Xavier Domènech, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, encapçalen la llista de Construïm en Comú. Com a alternativa, la can-

didatura de Desbordem està liderada per la diputada d'En Comú Podem al Congrés Sonia Farré i el regidor del Comú de Lleida Sergi Talamonte. I la tercera opció és Comuns Federalistes, capitanejada per l'exregidor de Viladecans José Luis Atienza i la coordinadora de l'Assemblea de les Corts de Barcelona en Comú, Maribel Ibáñez.

Les candidatures seran fermes quan acabi el període d'al·legacions, el 18 de juny, aleshores començarà la campanya i es votarà via telemàtica entre el 29 de juny i el 2 de juliol. ■

Xavier Domènech i Ada Colau encapçalen la llista de Construïm en Comú ■ ORIOL DURAN